

optaget et Laan i Nationalbanken, som ikke var opført paa Regnskabet. Det stod for mig i min Naivetet — det var øjensynlig en Naivetet —, at det var en stor og afgørende Forbrydelse. Det ærede Medlem kan ikke se, at det var en Forbrydelse, at det var en Fejl, men saa kan jeg kun sige til det ærede Medlem, at saa er al Disput mellem os umulig.

Hvad jeg har gjort? Jeg har gjort det, at da jeg fik det at vide og fik mine Beviser i Orden, talte jeg med et Medlem af det nuværende Kabinet og advarede ham, og da jeg paa en given Tid frygtede, at de moderate skulde træde ind i Regeringen, og var bange for, at Alberti alligevel ikke vilde gaa, fik jeg „Vort Land“ til at rette nogle Spørgsmaal til Sparekassinspektøren og til at oplyse de faktiske Ting om de 3 Millioner i Nationalbanken. Mere kunde jeg umulig gøre. Men det ærede Medlem mener altsaa, at det, som jeg vidste var sket, og det, som jeg troede var saa forfærdeligt, som det kunde være, er slet ingenting.

Det ærede Medlem har i Virkeligheden talt som lidt af en Lommeprokurator, og det maa det ærede Medlem have Lov til, jeg skal ikke fæstne mig videre ved ham, men kun sige, at den Mand, der her i Tinget med en Rigsdagsmands Ansvar og en Rigsdagsmands Myndighed udtaler sig om København og om Bønderne og om Bønderne i Modsætning til København paa den Maade, det ærede Medlem har gjort, gør en kulturløs Gerning og en daarlig Gerning.

Jeg har intet Ansvar for, hvad der staar i det nævnte Blads Artikler, navnlig da jeg ikke er Bladets Redaktør og kun kommer der i Ny og Næ. Man spørger mig aldrig til Raads om de Artikler, man ønsker at optage deri (*Sabroe*: Nej, det tror jeg nok!) — nej, det gør man ikke, lige saa lidt som jeg antager, at det ærede Medlem fra Aarhus derovre blev spurgt derom, uagtet han var Bladets Redaktør —, jeg har ingen Indflydelse paa, hvad Redaktør Frederik Hansen optager i sit Blad. Det, jeg selv har skrevet, kan jeg staa ved. Jeg har aldrig angrebet Bondestanden som saadan, fordi jeg ikke glemmer, at jeg selv stammer fra Bondestanden, men jeg tilstaar, at jeg undertiden blues over det, nemlig naar jeg hører en Mand som det ærede Medlem fra Kerteminde (*Pinstrup*) tale.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Odense Amts

3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem kan efter de Forhandlinger, der ere førte, ikke være uvidende om, at Nationalbanken, da Sparekassen havde faaet dette Laan, erklærede sig tilfreds med de Oplysninger, den havde faaet om det trufne Arrangement, og jeg vidste ikke bedre, end at Bestyrelsen troede, at den Gæld, Sparekassen havde til den ene Bank, opvejedes ved dens Tilgodehavende hos den anden Bank, og saa var dens Krav faktisk opfyldt. Men det er ikke det, man forstaar ved „Affæren Bondestandens Sparekasse“. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem skubber det fra sig. Saa hæftede det ærede Medlem Betegnelsen „Lommeprokurator“ paa mig, men den Betegnelse kan med meget større Ret hæftes paa det ærede Medlem. Det er kun Sofisteri, han benytter sig af, der er ingen, der kan læse den Artikel, det ærede Medlem skrev Dagen efter, at Alberti havde meldt sig som Kæltring og Bedrager, paa anden Maade, end at der deri sigtes til den virkelige Af-fære, Falsknerierne og Bedragerierne, og saa er der al Grund til at spørge det ærede Medlem, om han virkelig har vidst, hvad han med Navn underskrev, at de Højremænd, der angreb Alberti ved Finanslovens 3die Behandling, kendte Af-færen Alberti, men ikke ønskede, at Kronens Minister skulde falde paa en saadan Ting. Man maa gaa ud fra, at det ærede Medlem maatte vide noget, og jeg har spurgt det ærede Medlem, om han vidste noget. Nu fik vi at vide, at det ærede Medlem ingenting har vidst. (*Birck*: Jo, jeg har vidst det, som var en Forbrydelse). Nej, det ærede Medlem har villet vigte sig med at vide noget om Forbrydelsen, men han vidste ikke noget, det er Resultatet.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) hævdede, at den engelske Arbejderklasse stod højere i Oplysning og Kultur end den danske. Jeg skal ikke inklade mig paa nogen Vurdering af, hvor højt den engelske Arbejderklasse staar i Sammenligning med den danske. Jeg vil minde om, at den engelske Arbejderklasse for nogle Aar tilbage billigede